De Illusie van het Ego: Mijn visie op wat er fout gaat met de mensheid (2011)

Allereerst moet ik zeggen dat ik niet geloof in een controlerende, machtige elite die de mensheid wil onderwerpen. Integendeel: volgens mij wil de mensheid spijtig genoeg zélf onderworpen worden. Zo kunnen we de schuld van onszelf afschuiven en ontkennen dat we zelf ook fout zijn. We gaan vrijuit en duwen de fout dan af op die zogenaamde goddelijke elite.

Dit alles is te danken aan het ‘EGO’

Het ‘EGO’ verblindt ons voor de waarheid, niet de media of een controlerende elite. We verblinden onszelf, omdat we de waarheid niet durven of willen zien. Ik werk zelf in de media, en mijn ervaring leert me dat mensen geen interesse hebben in de waarheid. Ze blijven liever in hun illusie, hun veilige comfortzone, omdat ze het alternatief vrezen.

Het ‘EGO’ is ook een vorm van liefde, liefde voor jezelf.

Hoe moet je dit zien? Stel je voor: je bent verliefd op een verschrikkelijk lelijke man of vrouw, maar liefde maakt blind. Voor jou is die persoon nu niet meer lelijk, maar mooi. Je ziet alleen nog de goede kanten, en de slechte negeer je. Je creëert dus een illusie over die persoon, de waarheid verdwijnt.

Zo gaat het ook met onszelf. We focussen alleen op onze positieve kanten en proberen de rest te verdoezelen of weg te denken. Zo creëren we een illusie over onszelf. Dit fenomeen is op zich niet slecht, zolang het onder controle blijft. Er is niets mis met jezelf of anderen graag zien. Wél is er een probleem wanneer je jezelf of je groep als superieur gaat beschouwen ten opzichte van anderen, als een soort Übermensch.

Deze illusie is vandaag in veel gevallen realiteit: mensen zien zichzelf als beter dan anderen. Dit veroorzaakt racisme, discriminatie en andere problemen.

Dit fenomeen noem ik de eerste evolutie: De Illusie.

De Kudde

Als dit een geïsoleerd geval was, zou het nog niet zo erg zijn. Maar mensen zijn van nature kuddedieren en vertonen kuddegedrag. Wat de ene doet, doet de andere ook. Apen apen elkaar na. En als 5 op de 10 mensen zich op een bepaalde manier gedragen, volgen de andere 5 gewoon mee, omdat de rest het ook doet. Dit is aangetoond in het experiment van Solomon Asch.

Nu leeft niet één persoon in zijn eigen superieure illusie, maar een hele groep mensen die allemaal denken dat ze beter zijn dan de rest.

Laten we het simpel stellen: je ziet een groep mensen herhaaldelijk met hun hoofd tegen een muur botsen. Uit kuddegedrag en instinct begin je zomaar mee te doen, zonder je af te vragen: Waarom doe ik dit? Je doet het gewoon om niet

uit de toon te vallen, uit angst dat je anders niet meer als ‘superieur’ wordt gezien.

Dit noem ik de tweede fase in de illusie-evolutie: De illusie besmetting.

Meer, Meer, Meer!

Het ego wil altijd maar méér, meer macht, meer rijkdom, meer status. En het werpt zijn vruchten af: we beginnen te civiliseren. We bouwen paleizen voor onszelf, tempels voor goden die we zelf hebben verzonnen, en steden. Er ontstaan klassen: adel, slaven. Discriminatie wordt groter en duidelijker, en het ego blijft groeien.

Dit was het geval in het Rome van 2000-3000 jaar geleden, en het is vandaag nog steeds zo. Koningen en keizers leiden decadente levens. Sommigen laten zich zelfs tot god uitroepen, allemaal gebaseerd op de illusie dat we superieure wezens zijn.

Voor het eerst wordt er nu ook georganiseerde uitroeiing georganiseerd: oorlog. Niet meer alleen om te overleven of om land, maar om ideologie, prestige. En iedereen doet maar mee, zonder zich af te vragen of we wel de goede kant opgaan. Nee, het ego bevredigen is belangrijker.

Er wordt een geldsysteem ingevoerd. We dragen juwelen en mooie kleding om onszelf nog mooier te maken en ons van elkaar te onderscheiden. Iedereen wil nu aan de top van de piramide staan. Het wordt een wedstrijd: wie is het beste, het mooiste, het rijkste? Meer, meer, meer!

Dit leidt uiteindelijk tot de val van het Romeinse Rijk – de lust naar meer, het ego dat nooit genoeg heeft. Julius Caesar en andere topfiguren, evenals de ruïnes van dit ooit zo roemrijke rijk, zijn symbolen van dit ego. En wij hebben er allemaal aan meegewerkt. Wij hebben die elite de macht gegeven om over ons te regeren.

Dit is het begin van onze huidige beschaving (de periode van Janus).

De derde evolutie: De ego-maatschappij.

Diepte

Na de val van Rome (1000 jaar later) zit het ego zo diep in ons dat het normaal is. We kunnen niet meer zonder, net als een roker die weet dat het slecht is, maar toch doorgaat. We zijn verslaafd.

Nu is het zo erg dat we een elite hebben (die we zélf aan de macht brachten) die ervoor zorgt dat het ego blijft bestaan. Onze roots zijn vergeten. Geschiedenis wordt herschreven (bv. vernietiging van culturen in Zuid-Amerika, de bibliotheek van Alexandrië). Tegenstanders worden vervloekt.

Het ego verovert de wereld. De tijdsgeest verandert, maar de maatschappij blijft hetzelfde. Nu zijn er zelfs technieken om de massa te manipuleren. Onze vrijheid is weg. De illusie keert zich tegen ons.

In plaats van te leren van het verleden (zoals de val van Rome), willen we maar één ding: MEER! Elites die ooit maar stamhoofden waren, regeren nu hele continenten.

De vierde evolutie: Ego verovert de wereld.

Keuze

We kennen het verhaal van de Ark van Noach: God is boos op de mensheid omdat iedereen egoïstisch is, en vernietigt de wereld. Maar als we 'God' vertalen (Latijn: Spiritus = 'ziel'), gaat het over het collectieve bewustzijn. Dit verhaal gaat dus over de mensheid die zichzelf vernietigt.

In de Bijbel is het 'EGO' de duivel of de antichrist. In het verhaal van Adam verleidt de slang (het ego) hem om van de verboden vrucht te eten, waarna ze uit het paradijs worden gezet.

We hebben een vrije keuze:

De verleiding van het ego volgen → langzame zelfvernietiging, een hel op aarde.

Gelukkig zijn met wie we zijn → een aards paradijs, een hemel.

In ieder van ons zit een Jezus Christus (liefde) en een Adolf Hitler (haat). De vraag is: welke kant kiezen we?